

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer 'Atsmot Yosef

Ibn Ezra, Joseph ben Isaac

קחצי נב פסוי, ארזע נבא

Nidpas ... poh Śaloniḳi, 361 [1600/1601]

גב גב נב תייגוס

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11767)

עצמות יוסף

האשה נקנית

אומים ואף על גב דקיימא לן דאיך אוכלת בתרומה כעוטה עליה קבלה הבא דקבעה אמיס אוכלת וקא שלא עשה הירוש הינניחות שכתבתי אפטר דכיון שהשליח במקום האשה כבר הוה ראה אסיש לו קום רץ מוכן ונראה להם דרוסק לומר שמואל הסליח כחצי הדרך :

ודע

שזה שאמרו בירוש שחיבת קרן וחומש היינו כהשיאה אביה קטני וגרלה בלומת ה' ימים דאם לא כן הא קיימא לן שקטן לאו בר משלומין הוא :

עוד

יש לדקדק שהירוש היה יכול לאוקמוי גם למטה אחרונה וכגון דקביל עלה הבעל דאפילו אית בה מומין תהא אוכלת אלא שהירוש אהא מנייהו בקט וכיון שכן אף הכרח ל לתוספות למה שהוכיחו מדגל מנאי וכו' וק"ל :

תוספות

וחייבין עליה וכו' הוה ליה למימר אהעתא דהכילא יבם וכו' ול דהוה לפו למומר הא אילוניות לאו בת יבום היא כדלקמן בקל יתב' :

קתני

ביאה וכו' קשה אמאי לא מוכח מרובא דקתני דאביה מקבל את גיטא ואי כנשואה איך אביה מקבל את גיטא ונראה דהכא התרוץ מכוון דקאי אכסף שט' אבל כלישנא דרישאת קשיתי דלעיל הזכיר ביאה ואחר כך גשאת אלמא אירוסין עושה ומשני לה כדחוק דאשאה קאי :

סוגיות בן כג בנ

תש

וכבר שלח רבי יוחנן בן בריקא וכו' ומה שפחה כנענית שכן אוכלת תרומה להקשות מה לשפחה כנענית שכן אוכלת תרומה ע"י חוקה ומשיכה וכליפין ונראה דקמין אהך ק"ו ומה ביאה שאינה מאכלת בשפתה מאכלת באשה כסף וכו' והשת' ליכא למפרך חוקה וחליפין ופוחו דמאכילין בשפתה ולא באשה דאיכא למפרך מה לחוקה וחליפין שכן אינם קאיים באשה שאמר ב כסף שקנות באשה מאכלת בתרומה אבל עדין ק דאיכא למפרך ארש דכא מה לכיאה שכן מאכיל כנעמה מה שאין כן בכסף : ונראה דאיהא דאיכא למימר חוקה תופיה דאיהו מאכיל בעמיה ומאכיל באשה וכו' :

אך

קשה כיון דאיתת להכניאמאי לא עשו התוספות פרכא זוגטי שביה וניחא טפי הך פרכא דהוה בענין תרומה דאילו היה פרכא שכתבו התוספות מה ליבמה שכן איך נקני בכסף איכה פרכא ששובה ככדהוי פרכא מקנין לאכילת תרומה ואפטר דניחא להו לעשות פרכא

מכסף גופיה אף על גב דהוי במילי דקנין ק"ל :

ד"כ"י

דמי חי כביאה ע"י חופה וכו' פרטי איכא ביאה שלאחר חופה ויליף מוינה כסף שהכניסה אחר כך לחופה וכו' : יש לדק' למה שינה בדבריו זל שבביאה כתב ביאה אחר חופה וכסף כתב שהכניס וכו' וכדחוק נרא' דודאי דהא כדאכפס' ג"כ שקדשה כביאה והכניסה אחר כך לחופה אלא שג"ה לפרש הקוגיא כלי א' איסור בדבר כלל ולא קדש' כביאה מבלי שהכניס' קודם לחופה חייב מכת מרדות דרב מנגיד המחן דמקדיש כבואה וכו' וקדוש אפי' לומר טענות נפל' בספרים :

תוספות

ומה שפחה כנענית וכו' וא"ת וניחא יבמה תוכיח וכו' :

וקשה דהא איכא למימ' דיבמה גופא נילף מהך ק"ו שתהא אוכלת בתרומה ע"י כסף כן מ"כ ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילת בתרומה כ כספה מאכילתה יבמה שיאתה מאכילת א"ד וכו' ולהך ק"ו ליכא טוס פרכא טא מה לשפחה כנענית שכניית כסף ולכך הכסף מאכילה והיינו ממש התירוץ השני שכתבו התוספות' וכיון דע"כ נריך ל' להך קושיא הך פרכא אס' כן לא מקשו התוספות יבמה תוכיח ולא מידי דהא איכא למימר מה ליבמ' שאינה נקנית ככסף ולא הקשו התוספות בקושיית' ולא מידי' וגם אשפחה כנענית איכא למידק הך קושיא דתהא ביאה מאכילתה בתרומה מק"ו ומה יבמה שאין כסף ושטר מאכילת' ביאה מאכיל' וכו' והשתא ליכא למפרך אלא מה ליבמה שכן בקניית כביאה ואי משום ה' לא אריא דהא איכא למימר מה ליבמה שכן וקויה דעומדת וכו' אבל לקושיית התוספות ק' כרפ' :

עוד

כתבו דאיכא למפרך מה ליבמה שכן אינה נקנית בכסף וקשה דאמה העבדיה תוכיח : ונראה דאיכא למפרך מה לחמה שכן איך קניינה לעולם :

תוספות

מה שפח' וכו' מהאי ק"ו ליפא למילף שתהא נקנית בכסף ושטר' לכאורה נראה מדבריהם דארתתי קאמרי וקשה דהא איכא למימר יבמה תוכיח שביאתה מ' מואפילתה ואיכה נקנית בכסף ושטר' ונראה דאז' אז' קאמרי אז' כסף אז' שט' וכי ילפינן כסף כק"ו ונאמר יבמה יוכיח פרכינן מה ליבמה שכן אינה נקנית כשטר וק"ל :

מאי שנא

הכא וכו' : וקשה ניחא דעמא דפשיטא ליה ד' דיבמה טפי מכסף לדעת ה"ר נב"ס גאון שכתבו התוספות משום דיבמה לחודא אייתינן לה מק"ו דיבמה ומה יבמה שאינה נקנית בכסף ושטר' כסף מאכילתה

מאכילת
מאכילת
כסף כן
קויה ק
מה דה
ונראה
דהיכא

תוספות

שקושיית
הכא תת
לתרץ
הקושיית
כאן וכו'
הגמרא
אמרינן
דקאמר

ונראה

שן ק"ו
כרין ה
שמוכיח
משפחה
וכל גוף

עוד

כהלכת'
דיחא ל'
איכא ד'
לא כן מ'

רבינו

למימר ד'
כסף כמי
וכדק אז'
כתב בזה
וה"ק ומה
בכדיקה
בתרומה
דיון שבס'
לפימאין

ונראה

הכא וכו'

מאכילתה אשה שנקנית וכו' א"ד שתהא כסף מאכילתה כתרומה וליכא למימר דיו דיהא אחר כסף כמו יכמה דהא איכא קרא דכי יקח דגמרינן קיחה קיחה לענין שיהא גומר בה העראה וכמשך מזה דהק' ומפריך הוא ומועיל הק' לביאה לחדא ונראה דרבי נסים לא כבירא ליה כתירון הראשון דהיכא דמכריך ק' לא אמרינן דיו אלא כביר ליה כתירון הר"ש מקוני ובהך ק' אמרינן דיו :

תוספות

ווי שביאתה וכו' ואל' ונימא דיו אסוף דינא לכאורה נראה טקטיית התוכפות היא קטיית הגמרא שהקשו בכא תרתי והכא חדא וכיון שכן איך בא רב נחמן לתרץ ולומר ק' מיהא אית' וכו' כיון דהק' והדרא הקטיית לדוכתי ואפ' שזהו ענמה כונת התוספות כאן ואל' ונימא דע וכו' כ' וזר דהדרא קוטיית הגמרא לדוכתי א"ך כפי' הר"ש מקוני דכת' דלא אמרינן דיו אלא וכו' אמאי לא תרין הכי מיד אמאי דקאמר הבא תרתי והכא חדא דהק' ואינו להביא דין חדש :

ונראה

דמעיכרא לא היה קליק אדעת' לעשות ק' עס חופ' כלל וכל גופו של ק' ויכידו הוא מר קמאכיל כבואה באשה ולכך כריך הבא תרתי והכא חדא אבל רב נחמן תירץ שזוכיח ק' סכפף לחודיה כלי חופ' תהא מאכיל משפחה שסכפה מאכיל אעפ' שלא כנסה לחופה וכל גוף הק' הוא משפחה כנענית ומוקשים התוס' דלהך ק' איכא דיו אסוף דינא :

עוד

קשה כמה שתיירו התוספות דס"ל כר"ט וכו' כיון דרבי טרפון הוא דלא כהלכת' איך שלא לו לדרוש כק' אי אתה יודע וכו' דיחא' לו דבהך ק' אית' ביה דיו ולא עבדינן ליה א"כרא דלשון או' אבל מה אעשה וכו' נראה דאם לא כן מדין ק' אית' והא' לרבנן אמרינן דיו וליכא ק' ואמאי נריכי לטגור :

רבינא

אמר מדאורייתא וכו' : קשה בהך ק' דקאמר רבינא איכא למימר דיו אסוף דינא מה ביאה בודקה קודם אף כסף נמי ככה ג' מיכל אכלה אס קדיש ככספא וכדן או דקבליה עילוייה : והכ' טעם ז'ל בשיתותו כתב בזה ז'ל וז'ל דק' ומיהא איכא וכדאמרינן לעיל ז'ה' ומה שפחה כנענית שאין ביאתה אפילו ב כנדיקה מאכילתה כתרומה ככפא גרודא מאכיל כתרומה וז' שביאתה ככדיקה מאכיל כתרומ' אינו דין שכספא גרודא מאכיל כתרומה ולא נישום ל' לסימפון עכ"ל : ולי נראה דעדיו איכא למימר דיו שיהא כביאה שיהא עי' כדיקה :

ונראה

לי דסמך אמה מנינו בשפחה כנענית שנקנית ככסף וככספא

מאכילתה אפילו מדרכנן אף באשה הדין כך וכו' תימא דאם כן היכי הקשו לעיל התוספות על ק' דלעיל דיו אסוף דינא ולא תירונו דסמך אמה מנינו : ונראה דיש לחלק ד' שלמח לעיל דהיה בעי לאוכוחי דין חדש כק' היו מקשי' דיו ולא אמרינן דסמך אמה מנינו דהיינו מחלקי' בין קנין לאכילת תרומה ולפי שמינו שנקנית ככסף לא כ בעבור זה נאמ' שתאכל כתרומה : אבל השתא דמרא רייתא מיכל אכלה ומדרכנן הוא דמיתנין עלה השתא לא נריכינן אלא גילוי מלתא בעלמא וקייכין אמה מנינו : וכהכי ניחא עוד קוטיית אחריתי דאיכא למידק דהך ק' דשפחה כנענית פריכא הוא דאיכא למפרך מה לשפחה כנענית שכן אוכלת עי' חוקה וחליפין אפילו מדרכנן ואל' דיהדרי' לק' של מקומות ומה ביאה וכו' כדלעיל לא יתכן לתרץ כדלעיל דאיכא למפרך מה לביאה שכן בודקה קודם : ונראה דסמך אמה מנינו מה מנינו כסף שקונה בשפחה ומאכילה כתרומה אף ככסף שקונה באשה מאכילה כתרומה :

תוספות

עד שתכנס לחופה וכו' ויש לומר דעד שתכנס לחופ' לאו דוקא וכו' נראה שבע"ה ה' ה' לחופ' אלא משום דע"ל כיון דהק' וטהיה או' היה לענין דלא נישום לסמפון איך יתכן לומר אבל מה אעשה שהיה אמרו חכמים וכו' משום סמפון אלא ע"כ אית' לכו למימר משום דע"ל :

וקשה

דלעיל דמשי' רב נחמן ק' מיהא אית' וכו' דהק' ואינו משום סמפון אמאי קאמר אבל מה אעשה וכו' משום דע"ל :

ונראה

דמתני' דפ' אף על פי ניחא טפי לעילא מומאי דכ"ח לרכ יאודה בר שמואל דהכי פריך התם בשלמא לעילא קוטיית' משום שמי' וימונו כתייתא משום סמפון אלא לאודך קשיא וכו' והוצרך לדח' דפליגי כדדיקת חזן וכו' ומש' ס' ב' - רת ע"ל ה' ויתר מכוונת' נקט משום דע"ל : והכא נמי הוה מני למי' אבל מה אעשה שחכמים חששו לסמפון ואמרו דכדיקת חזן לא ש' שמי' כדיקה אלא דניחא לאוקומי בע"ל כדפרישי' :

עוד

כתבו ולפי' הר' רמשה ק' וכו' וז"ל וכו' גם לפירוש הראשון שנתכו התוספות ז"ל דלאו לפי האמת שיהא עששו אלא שלא היה ד' דוחק דמאי כנייהו ק' או אמשנה דאש' כיון שתיירו עד שתכנס לחופה הוי למשנה דאש' נה' אבל לפי' הר' רמשה הוא דחיק דעד ש' תכנס לחופה היינו למשנה אחרונה ומאי כנייהו ק' או למשנה ראשונה והדבר פשוט מאד :

עצמות יוסף

תוספות

הנה קלל אית להו וכו' ורבי חלבו וכו' לפי הר"ר אליהו צ"ל דרוקח בלקח בכסף הוא דאמרינן הכי אבל בקנה כסטר או בקנין אחר לא תדע לך שהרי כתב והוה דאמי הרי שלך לפניך מיירי קוד' שנתן הלוקח מועות וכו' וע"כ כשעשה טום קנין מיירי דאם לא כן מזהיבא תיתי לן דלא יחזור בו: ומ"ס התוספות וקנת משלע כן התם דכריך ולימא הממעה וכו': וזכור דכירור שם כי הך לישראל אבל הענין מכורר מועמו דמחולל דאם דלח חולין כתר רובא כ"י חלל אחר חוקה מי שהוא מוחזק ידו על העליונה ואם הלוקח נתן המעות לא מקרי מוחזק שהרי ה' המוכר מוחזק כמעט והלוקח כעבר חלל ע"כ אית לנו למי' דלא נתן המעות ומשום הכי מוכח דחולל בתר רובא דאם לא כן המי' ע"ה והלוקח הוא המוחזק ודאמי קתני רישא הגיעו:

תוספות

קבל ומכר וכו' וככ' אעפ"י וכו' עכ"פ יש ט"ס בדבריהם והוא כפרק בערה שנתפתה דף מ"ח והיא אמר דרב חשי דקאמר חף לתרומה ואסיק התם אמר דרב חשי בתיבתא ולכאורה היה נראה דהתוספות לא חקשי ולא מידי כיון דרב פלוג עלי' דרב חשי ורשי' בתבש"ס ז"ל דרב חשי ס"ל כעולא וכו': והבנת והתוספות בזה אינו כפי פירושו רשי' שם חלל כפי דעה שפירשוהו שם דרב חשי לא חייס לקיפון חשי למטנה אחרונה והקשו ז"ל שהם סברות הפוכות בדבר דרב חשי אפילו למטנה אחרונה לא חיישינן לקיפון והכא אפילו למס' ראשונה חיישי' לקיפון ואף על גב דמצינן למומר דכליג' אהדדי ורב חשי יתרו הך ברייתא כדעת רב נחמן דלעיל מ"מ הכא ק' חיקי' שסברות הפוכות בין מר למר והיא הקושי' שהקשו התוספות שם כהוף הדיבור ע"ש וכמה שתיירגז' לך נראה לפרש וכו' משמע דס"ל הכא להך אמור' דמסר לחודי' בלא הלך עמם לא חיישי' וכפי הנראה דהוא כרב חשי דקא' התם כתיבת' ונראה דאפילו רב מודה הכא ויש לחלק בה' משנה ראשונה למטנה אחרונה וכדאמרינן בפרק אעפ"י חייבא כתיבהו בדיקת חזן וכו' ע"ש ונדין להתייבש בזה וק"ל

פיסקא בכסף

מגלן וכו' חלל מעתה ברתי דרבי ינאי וכו': יש לדקדק אמאי לא בעי משאר נשים דבעלמא או פשע' ידה וכו' הכי כמי' דלא הוה קדושי' זכ"ת דמשו"ה לא פריך משום דפשיט' ליה דלא הוה קדושי' ובטל' דעת' אס פשטה ידה וקבל' פחו' מדינר חלל כל אדם ולא פריך חלל מכרתיה דרבי ינאי דאם פשטה ידה וקבלה דינר מאחר' ה"ל דלא הוה קדושי' משום דכיון דכל הנשים מתקדשות כדינר בטלה דעתן חלל כל אדם אף יש לדקדק כיון שזה

האשה נקנית

היה דעתו של מוקשה למה כתבו התוספות ומשני פשטה ידה וקבלה וכו' דאפילו כפרוטה מתקדשת ולמה כתבו כן דכפרוטה מתקדשת הפך דעת' המקשה ואמאי קאמר דהמקשה והמתרן חולקים בדבר זה וק"ל

והמשך

כל דכרי התוספות הוא כך דמועקרא כתבו חלל מעתה וכו' ופריך ואין זו כפרה ולא כתבו דכונת הקושי' היא נתת דכריך לטעורי' כדלקמן בעכו' שדבריה' קיימי' על דכרי רשי' ז"ל שכי' בתירוצ' הגמרא דטויה שליח דברתיה דרבי ינאי נמי טווי שליח לא הוה ק' קדושי' חלל בתרקה דדינרי' ואי טעם הק' טויה היא משום נתת דכריך לטעורים לא מטני' בגמרא ולא מידי דאכתי הדרה קושי' לדוכתי' לכן פירש שעיך הקושי' היא דאין זה כפרה ותרין דכפי' הקושי' וכו' אך תימא דאכתי חייבא למידק נתת דכריך לטעורים וכו' ויש לתרן דהכי פריך חלל נועתה וכו' ואם כן נתת דכריך לטעורי' ומשני כגון דטויה שליח דכרי כל הנשים טויה' ולא רגו לפרש הקושי' כפי' רשי' ויבא התירוצ' על דרך שהם חומרים דכשו' הליח כלן טויה דהא כיון דהקושי' היא דאין כפרה אינו נוסף תירוצ' התוספות שכתבו דכשו' שליח כלן טויה וכמעט הוה נדרש ללא שאלו ונריך ע"כ לפרש דפריך נתת דכריך לטעורים ונפול התירוצ' יפה וק"ל אחר כך באו חליונו שיעות הר"ב לתעורר בקנת דברים חלו ויישב'ם הדברים בדרך אחרת:

וכלל

הוא וכו' יש לדקדק אמאי הוצרך לתמודד' למומר ומה כסף דבר חשוב וכו' ויש בידי תירוצ' יפה ודאמי גס כן שהרי טבא ז"ל נתעורר בזה לכן ק' גרתי

גם

יש לדקדק לדע"כ דהכף הוה פרוטה למה בהיהא מיתניתין דהטענה וכו' הוי מעה' וכו' לי דנפקא ליה מכלים דהוי דיומא לכלים דהוי דכ חשוב וכו' ויה הוא אפי' לפי התירוצ' האחר דגמרא דבהא לא פליגי': וגם בזה עיין בהריטבא ז"ל וכמה שכירש רשי' בשם רבותי' יש דקדוקים דלכאורה נראה שדברי רשי' הם חליבא דשמואל וכיון שכן למה לא הקשה לו רשי' דכיון ד לאוכלים דעיני' דבר חשוב ושני' גם כן כסף רפתה דחמנא למה לי: ער יש לדקדק דע"כ כסף איתא למעו' ולא קשיא אמאי דהוקשה לו לרשי' ז"ל דמי' לא דרשינן מיניה כי חס מה כלים שנים וכו' כלים דכתב למה לי ולא לימא חלל בסמים וידע' דינר זשהס שנים חלל ע"כ איתא לומר מה כלים דכ חשוב והיינו מעין: אחר זה ראיתי להר"ב שכתב בשיטתו הוקשה לו קושי' זאת על דברי רשי' ז"ל: הק' דאיתא דרשי' חלל והוא ז"ל גרויה

עצמות יוסף

כל דבר חשוב וכו' : ויש דקדוקים עור כזה עיין בכבודות וכתובות וק"ל :

והרי

הקדש וכו' ואמר שמואל וכו' :
לכחורה משמע דלח קטיל משמש
ולא קידי דשמיטא כדיעבד הוא דקזמר דהוי מחולל
חבל לכתחלה חייבו יכול לחלו על פרוטה וקרא
דכתיב כסף היינו לכתחילה ואפשר היינו לחומר
דמדאורייתא חין לחלק בין כדיעבד בין לכתחילה
חבל כפרק הזהב איכא כל גתא כמלתא דשמואל
גופיה חי הוי לכתחילה או כדיעבד

עור

יש לדקדק כיון דהתם איכא פלוגתא
ואיכא מ"ד דהקדשות לית בהו חפ"י

עור

דכחול מקח אפרס דרב חסי ס"ל כדעת מ"ד הכי
יש לדקדק דמ"ד חפילו לכתחילה
היינו חסום דערבך כל דהו משמע
זכחו שפירש רש"י ז"ל הכא והו"ה הראוי שיאמר בעה"ג
הכי מדכתיב ערבך : ונראה דהך דרשא דערבך
דמשמע דהו"ה חונה מוכרת ומאי דמשמע כל ר
דהו היינו לעבין שלא יהיה בה כישול מקח לבך ה
הולך כע"ז לתירוצא אחר : ועוד איכא התם
יתרוגה אחרת לאי בעי אימא דהתם ואתי שפיר
הך סוגייתא דהכא כפי אותו התירו כק"ל יתבאר

פרוץ

כסף מועטה וכו' רש"י ז"ל כתב ב'
טעמים למה בשאר כסף לא ילפינן
ממעשר א' משום דלח דמו וכו' ולטעם זה ח"ש מאי
דהולך כגמרא לומר יליף כסף כסף וכו' חבל
לטעם השני דהכא כספי יתירא וכו' להך טעמא לא
ח"ש מאי דקאמר בגמרא יליף כסף וכו' דתיפוק לי
מיתורא דכסף דריבא וכמ"ש לעיל גבי מעשר כסף
כסף ריבא דנפיק ליה מיתורא דכסף וכמו שפיר
רש"י ז"ל בכבודות

והרי

קדושים חסה וכו' יש לדקדק דקדושי
חסה כפרוטה נילף ליה מהקדש
דחסה רמי' להקדש דאמר לה חכ"ע ורש"י ז"ל פירש
לעיל דהקדש יליף ממעשר משום דדמו ליה
ונראה דהא דאמרינן דאמר לה חכ"ע כו' ק"ל הוא
מדרכין וכו' חיתא כרוש פרוץ רלושאל רוב בנן הוא
לש"ן קדושים וק"ל : ויש"ן לדקדק נילף מק"ל
להקדש דהוי כפרוטה ומהו קדש שאינו
גדלה כמטר נפדה כפרוטה חסה וכו' וכו'
דאיכא למכרך מה להקדש שכן חין בו אונאה וכו'
מה שאין כן בחסה דפשיטא שאם קדשה כתכשיט
שחיה דינר ולא מנאה היא שיווי זה אינה מקודשת
וק"ל

והרי

מעשר וכו' הקשה מהר"ל כתשובו
שבאו ומחדש ז"ל וק' שהרי כ"ש קאמ'
הדינר ופשיטא דינר ואם כן ליכא לתקשויה מהך מ

האשה נקנית לה

מתניתין דמעשר ולא מירי דאה כדח"ל תחילה
המעשר כפרושות של נחשת אבל חללן כפרושות
שהיו שוים דינר עכ"ל וכו' דהמקשה הוה מקשה
אמאי דקאמר כל כסף האמור בתורה כסף וכו'
אבל הך דדינר וטוב דינר דקאמ' חסה כדעס זה לא
ק' ולא מירי וכבר הקשה בעל התלמוד והרי קדושי
חסה מכ' והדר ביה מכ' הוה קושיא ועוד ג' ע' :

דאמר

חוקיה וכו' חוקיה לא אחי ככ"ג
דחוקיה לא משו קדושי חסה ל'
לחמה וק"ל :

דומיא

דיועוד פרוצי חס' ואמר לה הרי
את מיועדת לי כמה שיש לי עלך
וכו' : לכאורה נראה טוב כרכי יוסף כר' יהודה
דאמר מעות הראשונות לאו לקידושין נתנו ולריך
טהות כיום לעשות עמו ש"פ' ונראה דבמה שיש
לי עלך פירושו כסף מכירת שיכול לקדש בווק"ל :

ואימא

פלגא דדינר וכו' חאה פרוץ
חבל האמה חפילו לכ"ט נראה
שנקנית ככ' פרוצית ומה שפרש' ואיכא גרוש עד
כרוטה כל כיון דהתם איכא גרוש עד פרוטה הכא
בחאה נימא כ' פרוצית וכו' ויש ראיה לזה ממש
התוספות כד' ה' ור"י טענה וכו' שכתבו ז"ל דכשלא
לקמן וכו' היינו משום דאשכחנא דהוי פרוטה כסף
גבי חמה וכו' עס שבחמות יש בזה מן הדיוטין מה י'
שכתבת' נראה חמת :

הלכה א דף יב

פיסקא ובית הלל

וכו' קטר
וכו' יוסף
וכו' כל דהו וכו' כלומר שאם בדור א' ועלו פרוצות
הכות לאיכר פרוטה אחת מהן הוה השיעור ורש"י
ז"ל פירש שמוסיפין מהסקלם כלו' מוסיפין פרוצות
הרבה ממה שראוי להיות לערך המסקל חבל לאו
למומר שמוסיפין כסף על המסקל דאם כן נראה
דהכל הוא ערך א' וממאי דקאמר רב יוסף ח"ה וכו'
תבין שבדברי בן הוא וכיחא הסת' שפיר דלא משני
אמאי דפרין ממתניתין הא דזול איסקרי וכו' דסף
סוף שיעור הפרוטה הוא שיעור מנבל דלעול הוא
א' מקצב כדינר חבל לרב יוסף אינו כן לכך פרוץ
ממתניתין :

והא

כי אחא רב דיומי וכו' קשה נימא
דרכי סמאי שיער אח' שמונא לפי
שבדורוגס כן היה א' שמונא כדורו של משה וכו'
דזה לא יתכן דאם כן נאמי שיער דקאמר :

אך

קשה דלקמן בשמעתין מקיין הא דזול
איסקרי וכו' ופרש"י ג' ימי רכי סמאי
היו האיסקרים יקרים כמשפטן וכו' אלמ' א' סמאי
שיער